

השכמייה של טנגו

הוא מסר את החזרן לטנגו וקיבל את השכמייה. הטנגו הביט לתוך המוט, אך לא ראה כלום. "איך זה פועל?" שאל "אני לא רואה כאן כלום." מאוחר, מדי הוא הבין שרימו אותו. אבל היה כבר מאוחר, היקוצ'י ירד מההר, לובש את השכמייה.

לפני שנים חי אדם שובב ואווילי בשם היקוצ'י. הוא שמע פעם שמועות על שכמיית פלא אותה לובש מדי פעם טנגו, רוח הרים בעל אף ארוך, החי בהרים סמוך לכפרו. סופר שהשכמייה של טנגו עושה בלתי-נראה את מי שלובש אותה. היקוצ'י רצה מאוד בשכמייה כזו והחליט לגנוב אותה. יום אחד עלה היקוצ'י להר עם מוט חזרן, במבוק. הוא נעמד בפסגה, הביט למטה דרך המוט וקרא "כמה נפלא. איזה נוף. אפשר לראות אות כל הערים שבמרחק."

הטנגו הופיע לידו תוך זמן קצר. הוא הסתכל על מוט החזרן ושאל "הי היקוצ'י, מה מיוחד במוט זה? תן גם לי לראות."

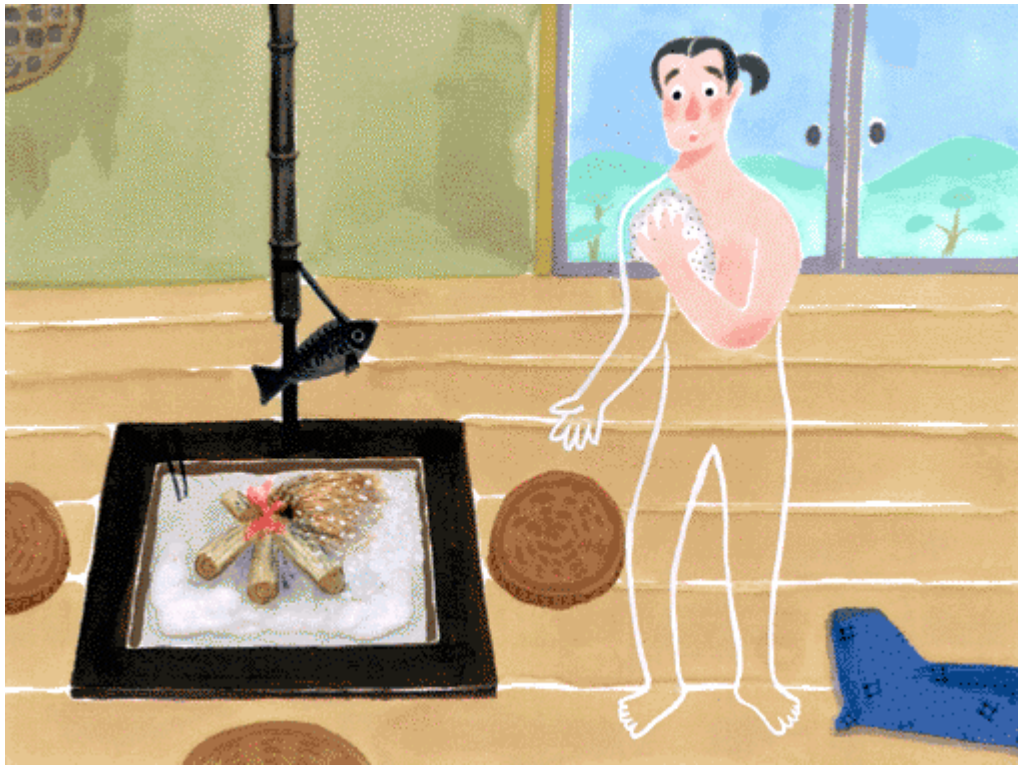
ענה לו היקוצ'י "זה נפלא. כשאני מביט פנימה אני רואה ערים שבמרחקים. אין דבר מופלא מזה בעולם." טנגו מעשה סקרן וביקש מאוד "בבקשה היקוצ'י. תן גם לי לראות. אתן לך אפילו להשתמש בשכמיית הפלא שלי."

"מה?" אמר היקוצ'י "שכמייה עלובה כזו אתה מציע במקום המוט הנפלא. אבל מילא, קח אותו."

בתוך הכפר נכנס היקוצ'י ראשית כל לחנות המשקאות. עבדו שם אנשים אחדים אך לא הרגישו בו. "מצוין" חשב היקוצ'י "כנראה אני באמת בלתי-נראה" והתחיל לשתות סאקי, משקה אורז חריף, ישר מהחבית. הסאקי היה טעים והוא המשיך לשתות עד שהשתכר. בקושי זחל הביתה ונרדם שם מיד.

כשהתעורר למחרת התחיל לתכנן מה יעשה באותו היום. הוא הסתכל סביב אך לא ראה את השכמייה. זה היה מוזר. היקוצ'י שאל את אמו "אולי ראית את השכמייה שלי?" "מה, זו הייתה שכמייה שלך? היא הייתה מרופטת ומלוכלכת נורא. שרפתי אותה עכשיו בחצר." היקוצ'י רץ החוצה אל האש אבל השכמייה הפכה כבר לאפר.

"מה אעשה עכשיו?" אמר היקוצ'י בעצבות, אך כעבור רגע חשב על פתרון. "הרי זה האפר של השכמייה שלי" אמר "אולי הקסם עדיין נשמר בו." הוא הוריד מיד את בגדיו ומרח את האפר על גופו. וכפי שציפה, האפר עשה אותו בלתי-נראה שוב. "מצוין!" חשב היקוצ'י "עכשיו שוב אוכל לעשות מה שנראה לי." ויצא להרפתקה נוספת. בדרך עבר ליד בית מידות וראה שעורכים שם נשף מפואר. הוא נכנס פנימה, אכל מאכלים טובים, ושתה סאקי בהנאה.

"זה נהדר" חשב היקוצ'י והלך סביב האולם, אוכל ושותה. האורחים לא יכלו לראות אותו אבל הרגישו שאוכל נעלם ישר לפני עיניהם וסאקי מתעדה מכוסות באופן מוזר. הם נבהלו מאוד וחשבו תחילה שרוחות רפאים הופיעו ביניהם. אך פתאום ראו משהו שדומה לפה המופיע בתוך החלל. "מוזר, מה קורה כאן" השתוממו. וכשהביטו הלאה ראו פתאום חתיכת אף או כף היד. היקוצ'י היה כה עסוק באכילה ושתייה שלא הרגיש שהאפר ירד מחלקי גופו.

בעלי הבית היו בטוחים עכשיו שאין בביתם רוח רפאים. הם ניחשו שזה היקוצ'י עם אחד התעלולים הנבזים החדשים שלו. היקוצ'י עדיין לא הרגיש מה קורה, אבל באיי הנשף התאספו סביבו כאילו לא רואים אותו בכלל. ואז פתאום קפצו כולם ושפכו עליו דלי מים.

ואכן, ישב שם היקוצ'י ערום לגמרי. "איך אינך להתבייש להסתובב כך ללא בגדים?" התחילו לצעוק כולם "לך הביתה ותתלבש!" כולם פרצו בצחוק והיקוצ'י מבויש רץ ערום הביתה והשתומם עדיין "איך קרה שהם גילו כי אני נמצא ביניהם?"